

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. гр. Добрич, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги М. Павлов

при участието на секретаря Билсер Р. Мехмедова Юсуф
като разгледа докладваното от Георги М. Павлов Търговско дело №
20223200900006 по описа за 2022 година

Търговско дело № 6/2022 г. по описа на Окръжен съд – Добрич е образувано по искова молба вх. рег. № 88/10.01.2021 г., подадена от ГЮЛБ. ДЖ. К. ЕГН ***** чрез законния си представител ЗЛ. В. Д. ЕГН ***** и АЛБ. Д. Б. ЕГН ***** - всички със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич, с която срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК **** при условията на субективно и обективно съединяване са предявени следните искове:

1. Иск от ГЮЛБ. ДЖ. К. ЕГН ***** чрез законния си представител ЗЛ. В. Д. ЕГН ***** със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК **** за сумата от 150 000.00 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на нейния баща Д. К. О., поч. 01.10.2018 г., настъпила в резултат на ПТП, виновно причинено от водач на лек автомобил „М.“ модел ** с рег. № ****, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при „Д. З.“ АД, ведно с лихва за забава, считано от 10.01.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, претендиран на основание чл. 432, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 45 във вр. с чл. 52 ЗЗД

2. Иск от ГЮЛБ. ДЖ. К. ЕГН ***** чрез законния си

представител ЗЛ. В. Д. ЕГН ***** със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК **** за сумата от 8 528.68 лв., представляваща лихва за периода 07.04.2021 г. – 10.01.2022 г. върху дължимото застрахователно обезщетение, ведно с лихва за забава, считано от 10.01.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, претендиран на основание чл. 497, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 86 ЗЗД

3. Иск от АЛБ. Д. Б. ЕГН ***** - всички със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК **** за сумата от 30 000.00 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на нейния близък Д. К. О., поч. 01.10.2018 г., настъпила в резултат на ПТП, виновно причинено от водач на лек автомобил „М.“ модел ** с рег. № ****, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при „Д. З.“ АД, ведно с лихва за забава, считано от 10.01.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, претендиран на основание чл. 432, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 45 във вр. с чл. 52 ЗЗД,

4. Иск от АЛБ. Д. Б. ЕГН ***** - всички със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК ***** за сумата от 2 325.19 лв., представляваща лихва за периода 07.04.2021 г. – 10.01.2022 г. върху дължимото застрахователно обезщетение, ведно с лихва за забава, считано от 10.01.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, претендиран на основание чл. 497, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 86 ЗЗД.

Ответникът „Д. З.“ АД оспорва иска по основание и размер, като инвокира възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице.

Процесуалният застъпник А. С. П. – К. представя социален доклад по чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето.

Третите лица помагачи на страната на ответника „Д. З.“ АД -

ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установена следната **ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА**:

На 01.10.2018 г. около 15.00 ч. Н. П. С. управлявал служебен товарен

автомобил „MERCEDES 312 D“ рег. № В ** НМ, собственост на търговско дружество „Д.“ ЕАД, по път 9004 в посока Б. – Варна. Според становището на инж. Е. Ж. – вещо лице по допусната и приета съдебно-автотехническа експертиза, товарен автомобил „****“ рег. № **** е фабрично оборудван с триточкови автоматични предпазни колани за водача и пътника до него на дясна седалка. В автомобила на предна дясна седалка се возил Д. К. О.. С. и О. били служители на „Д.“ ЕАД и отивали да сменят маслото на автомобила в с. Константиново, общ. Варна, област Варна след края на работното им време. Органите на досъдебното производство установили, че С. и О. употребили алкохол. Според вещото лице по допусната и приета съдебно-медицинска експертиза д-р Д. Д., установената концентрация на алкохол в кръвта на С. - 2.6 промила съответства на тежка степен на алкохолно опиване в стадий на елиминация, а установената концентрация на алкохол в кръвта на О. - 0.3 промила, съответна на субклинична степен на алкохолно опиване, в стадий на резорбция. Времето било лошо – валил проливен дъжд и по дължина от двете страни на пътното платно се образували локви. Видно от съдебно-автотехническата експертиза, на около 200.00 м. след разклона на КРЗ в посока Варна, С. управлявал товарния автомобил с превишена за участъка скорост – над 100 км/ч, преминал през локва и изгубил управление над автомобила. Товарният автомобил излязъл извън пътното платно отляво и последвал удар в масивно многостоволово дърво, като С. и О. починали на място. Според експертното мнение на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза, в резултат на пътено-транспортното произшествие, О. получил съчетана черепно-мозъчна, гръдна и коремна травми, несъвместими със живота. При огледа на местопроизшествието и при аутопсията на трупа, по тялото на О. не са установени кръвонасядания и ожулвания, характерни за поставен обезопасителен колан.

С влязло в законна сила постановление от 10.06.2019 г. на Окръжна прокуратура – Варна наказателното производство по досъдебно производство № 318/2018 г. по описа на Четвърто РУ на ОДМВР-Варна (пр. преписка вх. № 8828/2018 г. по описа на Окръжна прокуратура – Варна), водено за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. в“ НК е прекратено на основание чл. 199 и чл. 243, ал. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 4 НК поради смъртта на дееца Н. П. С..

След смъртта си О. оставя като пряк и законен наследник дъщеря си ГЮЛБ. ДЖ. К., видно от удостоверение за раждане № 6/27.01.2017 г.,

издадено от Община К. и удостоверение за наследници № 155/09.11.2021 г., издадено от кметство с. Б., общ. Добричка, област Добрич.

Преди смъртта си О. живеел във фактическо съжителство с майката на дъщеря си – ЗЛ. В. Д. и с майката на ЗЛ. В. Д. – АЛБ. Д. Б..

От събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Н. А. З. (първи братовчед на ищцата Б.) и О. Д. Б. (брат на ищцата Б.) чиито показания се ценят на основание чл. 172 ГПК с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната им заинтересуваност, се установява, че покойният О. се е грижил за своето семейство, много е обичал дъщеря си и е поддържал добри отношения с ищцата Б.. Свидетелите твърдят, че не са споменавали пред малолетната Г. за смъртта на баща ѝ О., като на въпросите ѝ за баща ѝ О. не давали отговор и се опитвали да отклонят вниманието ѝ от тази тема. На свидетелите не е известно дали майката е информирала детето за смъртта на баща му.

Видно от представения по делото социален доклад от АСП-ДСП-К. по чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето, майката на малолетната ГЮЛБ. ДЖ. К. - ЗЛ. В. Д. е заявила, че с оглед съхраняване крехката психика на детето не ѝ е разкрила причината за липсата на баща ѝ.

По делото е безспорно установено наличието на валидно застрахователно правоотношение, по силата на което е застрахована отговорността на водачите на товарен автомобил „*****“ рег. № **** към трети лица при застрахователя „Д. З.“ АД, обективизирано в застрахователна полица № BG/08/118002677312 със срок на валидност от 17.09.2018 г. до 16.09.2019 г.

На 06.01.2021 г. ГЮЛБ. ДЖ. К. и АЛБ. Д. Б. отправят към застрахователя писмени застрахователни претенции, по които са образувани преписка № 210766389 по претенцията на ищцата К. и преписка № 210766392 по претенцията на ищцата Б..

С писмо изх. № 31000676/19.01.2021 г. до Б. застрахователят отказва да пати обезщетение за неимуществени вреди, а с писмо изх. № 310003392/23.03.2021 г. до ЗЛ. В. Д. в качеството ѝ на родител и законен представител на малолетната ГЮЛБ. ДЖ. К., предлага изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 40 000.00 лв.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предмет на делото е търговски спор по см. на чл. 365, т. 1 ГПК, свързан преки искиове на трети увредени лица срещу застрахователя по застраховка “гражданска отговорност” по чл. 432, ал. 1 КЗ.

Договорът за застраховка е от категорията на сделките, посочени в чл. 1, ал. 1, т. 6 ТЗ, т. н. „абсолютни търговски сделки”, чийто търговски характер произтича от изричната норма на чл. 286, ал. 2 ТЗ, а не е обусловен от търговското качество на лицето, което я сключва и от връзката с упражняването от него занятие.

С оглед правилата за родовата подсъдност (чл. 104, т. 4 ГПК) и за местната подсъдност (чл. 115, ал. 2 ГПК), действащи към датата на предявяване на исковите, делото е подсъдно на Окръжен съд - Добрич като първа инстанция.

Налице са процесуалните предпоставки относно надлежното упражняване на правото на иск.

Исковите са **ДОПУСТИМИ** и следва да се разгледат по същество.

С договора за застраховка “гражданска отговорност”, застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са в пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие – арт. чл. 429, ал. 1 КЗ.

Член 477 КЗ установява задължително застраховане срещу гражданска отговорност на собствениците, ползвателите, държателите и всички лица, които извършват фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание.

По силата на този вид задължителната застраховка “гражданска отговорност”, застрахователят покрива отговорността на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата – чл. 477, ал. 1 КЗ.

Член 432 КЗ урежда т. н. пряк иск на увреденото лице срещу

застрахователя по застраховка “гражданска отговорност”.

Прякото право по своето съдържание е имуществено притезателно право.

Основанието за неговото възникване е както съществуваща застраховка “гражданска отговорност”, така и гражданската отговорност на застрахования.

С изпълнението от страна на застрахователя се погасява не само прякото право, но и правото, с което увреденият разполага по силата на деликтното правоотношение със застрахования.

Прякото право се намира в определено съотношение и взаимодействие както с правото на увредения срещу граждански отговорното лице, така и с правото на застрахования по силата на застрахователния договор. То възниква едновременно с правото на деликтното обезщетение и е функционално обусловено от него. Прякото право не може да се породи, ако третото лице няма притезание, основаващо се на гражданската отговорност на застрахования. Прякото право и правото на деликтно обезщетение съществуват успоредно и се намират в съотношение на алтернативност, а не на кумулативност или субсидиарност – ТР – 1 – 2015 – ОСТК.

Отговорността на застрахователя в хипотезата на чл. 432, ал. 1 КЗ при застраховка „гражданска отговорност” е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие – ТР – 2 – 2012 – ОСТК.

Съгласно разпоредбата на чл. 154 ГПК на ищците е вменено главното и пълно доказване на следните факти: Наличието на действителен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” между застрахователя и собственика на МПС, виновно причинил ПТП; Настъпило по време на действие на застрахователния договор застрахователно събитие, представляващо покрит от застраховката риск; Противоправност на поведението на водача на МПС в резултат на което са причинени вреди на ищеца; наличието и размера на претърпените от ищците неимуществени вреди; Причинно-следствена връзка между противоправното деяние на дееца и претърпените от ищците неимуществени вреди.

В разглеждания случай по делото е безспорно установено наличието на валидно застрахователно правоотношение, по силата на което е застрахована

отговорността на водачите на товарен автомобил „****“ рег. № **** към трети лица при застрахователя „Д. З.“ АД, обективизирано в застрахователна полица № BG/08/118002677312 със срок на валидност от 17.09.2018 г. до 16.09.2019 г.

Застрахователното събитие – смъртта на пасажера в товарен автомобил „****“ рег. № **** Д. К. О. вследствие на пътно-транспортно произшествие 01.10.2018 г. е настъпила по време на действието на застрахователния договор.

Анализът на доказателствата по делото водят до извода, че водачът на товарния автомобил Н. П. С. при нарушение на правилата за движение по пътищата по непредпазливост е причинил смъртта на Д. К. О.. Противоправното поведение на водача на моторното превозно средство е в пряка връзка с причинената на Д. К. О. смърт.

С оглед изложените съображения се налага извода, че деянието на водача на МПС осъществява фактическия състав на непозволеното увреждане по смисъла на чл. 45 ЗЗД.

В процесния казус, ответникът е инвокирал възражение по чл. 51, ал 2 ЗЗД за съпричиняване а вредите от страна на пострадалото лице.

Доказателствата по делото водят до извода за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата Д. К. О.. В конкретната ситуация пострадалият в състояние на алкохолно опиянение е приел да пътува в МПС, управлявано от водач под въздействието на силно алкохолно опиянение. Пострадалият О. като пасажер не е ползвал обезопасителен колан. Тези факти могат да се квалифицират като съпричиняване на вредата по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

В тази връзка, Съдът намира възражението на ответника за наличието на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД на вредоносния резултат от страна на пострадалия за основателно.

Деликтната отговорност на застрахованото лице обуславя отговорността на застрахователя съобразно договора за задължителна застраховка „гражданска отговорност“ за репарация на претърпените от ищеца неимуществени вреди. По силата на застрахователния договор ответникът, в качеството си на застраховател се е задължил да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на

застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Общото правило, което допуска обезщетяване на неимуществени вреди се съдържа в чл. 52 ЗЗД.

Съгласно цитираната разпоредба, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактна категория. Справедливостта е само критерий за определяне размера на неимуществените вреди.

При прилагането на критерия на справедливостта следва да се отчитат въведените още от В хипотезата на чл. 52 ЗЗД въведените още Аристотел (384 г. пр. н. е. – 322 г. пр. н. е.) в книга пета на „Никомахова етика“ (300 г. пр. н.е.) принципи на „възстановителна справедливост“ (лат. *iustitia correctiva*), изискваща състоянието на един човек да бъде възстановено след настъпването на една неправда в състоянието, което е съществувало преди тази неправда; и на „разпределителна справедливост“ (лат. *iustitia distributiva*), която изисква лицата в едно и също положение да търпят еднакви последици от състоянието, в което се намират, т. е. еднакво третиране на еднаквите случаи, действат паралелно – еднаквите по вид и степен вреди да намират еднаква компенсация, която да отговаря на действително преживените страдания.

Понятието „справедливост“ е обусловено от конкретните и обективно съществуващи обстоятелства – начин на извършване, обем, характер и тежест на увреждането, степен, интензитет и продължителност на търпимите болки и страдания, физическите и психологическите последици за увредения, възраст на увреденото лице, промяната в живота на пострадалия и други фактори.

Неимуществените вреди, настъпили от непозволено увреждане, съществуват обективно.

Обезщетението за неимуществени вреди има само компенсаторна функция.

Съдебната практика ограничава неимуществените вреди главно до три групи случаи – физически болки и страдания от телесни увреждания; болки и страдания, причинени от смърт на близък роднина или съпруг, както и на лице, което се е намирало в трайна и дълбока емоционална връзка - ТР – 1 –

2018 - ОСНГТК; страдания от неизпълнено обещание за брак – р. 32 – 1969 – ОСГК.

Неимуществените вреди обхващат комплекс от блага на човешката личност.

В преамбюла на Конституцията на Република България правата на личността, нейното достойнство и сигурност са обявени върховен принцип.

В литературата е аргументирано виждането, че неимуществените вреди са широк кръг и обхващат последиците от засягането както на блага, които са предмет на субективни права (права на свободно развитие на личността, права върху телесния и духовния интегритет, право на чест, право на име, право на фирма, право на личен живот, право на изображение, права върху предмети на т.н. индустриална собственост и други), така и на блага, които не са предмет на права - вж. **Калайджиев, А.** Облигационно право. С., 2020, с. 366 – 367.

Причиняването на смърт при пътно – транспортно произшествие, представляващо деликт по смисъла на чл. 45 ЗЗД, поражда право на обезщетение в полза на определен кръг лица, които поради близката си родствена (биологична) или житейска връзка с починалия търпят вследствие на загубата му неблагоприятните последици, дефинирани от закона като имуществени и неимуществени вреди. Обективният критерий, според който се определят подлежащите на обезщетяване вреди, е пряката и непосредствена причинно – следствена връзка между смъртта на пострадалото лице и конкретните неблагоприятни последици, настъпили в правната сфера на засегнатите негови близки.

Кръгът на лицата, които имат право на деликтно обезщетение по правилата на чл. 45 ЗЗД в случаите на смърт, е изяснен изчерпателно с приетите от Пленума на ВС постановления № 4/1961 г., № 5/1969 г. и № 2/1984 г., както и Тълкувателно решение № 1/2016 г. на ОСНГТК на ВКС.

В цитираните актове на ВС и на ВКС е прието, че правото на обезщетение следва да се признае в полза на най – близките на пострадалия, които поради биологично предопределени родствени връзки или житейски създадени емоционални и духовни връзки действително търпят преки и непосредствени имуществени и/или неимуществени вреди от неговата загуба.

ГЮЛБ. ДЖ. К. е дъщеря на загиналия О.. По делото е установено, че с

оглед съхраняване психика на детето, близките не са ѝ разкрили причината за липсата на баща ѝ. В конкретния случай детето е в неведение за смъртта на баща си, поради което не е в състояние да възприеме смъртта като необратимо събитие и у него не са налице съответните емоционални реакции, обуславящи болки и страдания от смъртта на близкия, макар и представата на този етап от развитието на детето да е компонент на когнитивните функции, но не и на афективните.

С оглед изложените съображения, исковете на ГЮЛБ. ДЖ. К. като неоснователни следва да се отхвърлят.

По делото не се установи наличието на изключително близка връзка между ищцата АЛБ. Д. Б. и пострадалия О., надхвърляща представите за обичайните взаимоотношения между мъж и майката на жената, с която той съжителства. Отношенията, за които говорят свидетелите, съставляват част от обичайните отношения между тази категория лица и не са израз на дълбока емоционална връзка, която да предположи прилагане по отношение на ищеца на изключението, предвидено за лица, имащи право на обезщетение за неимуществени вреди съгласно ТР – 1 – 2018 – ОСГНТК. Не се установи, че на ищеца са причинени болки и страдания, надхвърлящи страданието, свързано със смъртта на близък човек със същата връзка. С оглед изложените съображения, исковете на АЛБ. Д. Б. като неоснователни и недоказани следва да бъдат отхвърлени.

Съгласно чл. 78, ал. 3 във вр. с ал. 8 ГПК на ответника следва да се присъдят разноски в размер на сумата от 800.00 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 450.00 лв.

С оглед изложените съображения, **ДОБРИЧКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на ГЮЛБ. ДЖ. К. ЕГН ***** чрез законния си представител ЗЛ. В. Д. ЕГН ***** със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК **** за сумата от 150 000.00 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на

нейния баща Д. К. О. , поч. 01.10.2018 г., настъпила в резултат на ПТП, виновно причинено от водач на лек автомобил „М.“ модел ** с рег. № ****, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при „Д. З.“ АД, ведно с лихва за забава, считано от 10.01.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, претендиран на основание чл. 432, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 45 във вр. с чл. 52 ЗЗД

ОТХВЪРЛЯ иска на ГЮЛБ. ДЖ. К. ЕГН ***** чрез законния си представител ЗЛ. В. Д. ЕГН ***** със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК **** за сумата от 8 528.68 лв., представляваща лихва за периода 07.04.2021 г. – 10.01.2022 г. върху дължимото застрахователно обезщетение, ведно с лихва за забава, считано от 10.01.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, претендиран на основание чл. 497, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 86 ЗЗД

ОТХВЪРЛЯ иска на АЛБ. Д. Б. ЕГН ***** - всички със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК **** за сумата от 30 000.00 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от смъртта на нейния близък Д. К. О., поч. 01.10.2018 г., настъпила в резултат на ПТП, виновно причинено от водач на лек автомобил „М.“ модел ** с рег. № ****, застрахован по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при „Д. З.“ АД, ведно с лихва за забава, считано от 10.01.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, претендиран на основание чл. 432, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 45 във вр. с чл. 52 ЗЗД,

ОТХВЪРЛЯ иска на АЛБ. Д. Б. ЕГН ***** - със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич срещу „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК ***** за сумата от 2 325.19 лв., представляваща лихва за периода 07.04.2021 г. – 10.01.2022 г. върху дължимото застрахователно обезщетение, ведно с лихва за забава, считано от 10.01.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, претендиран на основание чл. 497, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА ГЮЛБ. ДЖ. К. ЕГН ***** чрез законния си представител ЗЛ. В. Д. ЕГН ***** и АЛБ. Д. Б. ЕГН ***** - всички със съд. адрес гр. К., ул. „Н. Й. В.“ № 37, общ. К., област Добрич, да

заплатят на „Д. З.“ АД гр. София, бул. „К. А. Д.“ № 68, ЕИК **** разноси в размер на сумата от 800.00 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 450.00 лв.

**РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ВЪЗЗИВНО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД
ВАРНЕНСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД В ДВУСЕДМИЧЕН СРОК ОТ
ВРЪЧВАНЕТО МУ НА СТРАНИТЕ.**

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____